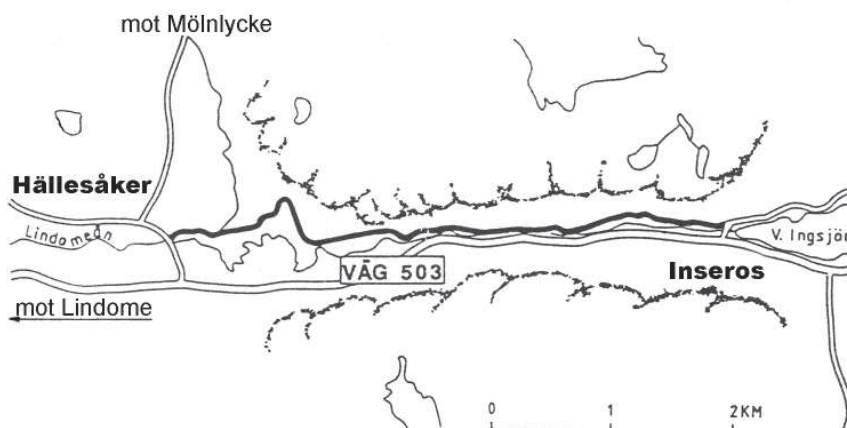

VÄGMINNE

Hällesåker – Inseros

DEN GAMLA VÄGEN på Lindomeåns norra sida, från Hällesåker till Inseros, är en smal slingrande grusväg som i sin sträckning följer topografin. Vägen skär ibland ner i hålvägar och har på sina ställen också en del kantstenar. Den går ibland högt med vid utsikt, ibland mycket lågt, nära strömmen.

Dalgången mellan Lindome kyrka och Ingsjön utgjorde länge en viktig kommunikationsled mellan inlandets skogsbygder och jordbruksbygderna i väster. Också själva Lindomeån fungerade som transportled. Virke från skogsbygderna har flottats här. Snickeri var en viktig bisyssla i trakten, och så här har det berättats om hur man fick virke:

”Snickarna tog vägen via Hällingsjö till leverantörer i bl.a. Björketorp och beställde. Timret fälldes på vintern och sågades. På våren flottades det sedan över sjöarna från Hällingsjö och så långt ner i Lindomeån det gick. Vid Grannevad drogs virket upp.”

RIKTIGT LÅNGT TILLBAKA fanns egentligen inte vad vi i dag menar med vägar. De som fanns, liknade snarare breda stigar. Det var under den förste svenske guvernören i Göteborgs- och Bohuslän, Harald Stake, som arbetet inleddes med att mäta och förbättra länets vägnät. Vid 1600-talets slut var det möjligt att passera genom länet med häst och vagn, åtminstone längs den nord-sydliga huvudvägen (dagens E6).

OM ANLÄGGANDET av vägar låg på häradet, så låg själva vägunderhållet på de enskilda jordägande bönderna. De allmänna vägarna var uppdelade i väglotter, och för underhållet av en vägloft svarade en i mantal satt jordbruksfastighet. För att hålla reda på detta sattes väghållningsstenar upp vid vägkanterna. Två sådana står fortfarande kvar i Hällesåker.

Denna väg är ett fint exempel på vägnas utseende fram till motortrafikens barndom, trots att den har moderniserats något i östra delen 1989. Den ingår i Vägverkets Vägminnesvårdsprogram från 1991.

HÄLLESÅKERS BY är en spännande och välbevarad bebyggelsemiljö. Den skall ha brunnit ner tre gånger. Under strider vid 1600-talets början skall svenskarna ha bränt ner hela byn. Sedan brann byn på 1700-talet och senaste gången 1830, en stor brand, som lämnade ett hundratal människor hemlösa.

Här finns fortfarande hus byggda på 1830-talet. Bl.a. på ”Gunnes” och ”Salves” finns välhållna framkammerstugor från denna tid. Två skolhus, det äldre från slutet av 1800-talet, vittnar om att Hällesåker varit en folkrik by.

Hällesåkers by med omgivande kulturlandskap är, liksom miljön kring gamla vägen, upptagna i Mölndals kommuns kulturmiljövårdsprogram.